

tur trium hebdomadarum dies. **V**t ergo spiritus sancti dono participes esse mereamur, hos dies cū omni puritate celebrare debemus, in abstinentia prolixiores, in eleemosynis largiores. **E**t unde caro nostra sentit afflictionem, inde pauperū esuries sentiat consolationem. **N**on solum pro nostris, sed etiam pro totius ecclesiæ necessitatibus supplicare debemus, pro pacis scilicet tranquillitate, pro frugum ubertate, pro aëris temperie, pro regibus & gubernatoribus,

1. Tim. 2.

monēte **A**postolo qui ait: **O**bscuro primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus, pro regibus & omnibus qui in sublimitate sunt constituti, ut quietam & tranquillam uitam agamus in omni pietate & castitate. hoc enim bonum est & acceptum coram saluatore nostro deo, qui oēs homines uult saluos fieri & ad agnitionem ueritatis uenire.

FERIA SECUNDA

post Vocem iucunditatis, in

litanis maioribus.

Iacobi V.

Charissimi, Confitemini alterutrum peccata uestra, & orate pro inuicem ut saluemini. Et reliqua.

Ad optimum salutis nostræ remedium hortatur nos apostolus Iacobus, ut præsentis lectiōe cū legeretur audistis dilectissimi nobis. Confitemini inquit, alterutrū peccata uestra. Non qd̄ deus indigeat cōfessione nostra, cui omnia præsto sunt que cogitamus, loquimur & agimus, sed

nos aliter salui esse nō possumus, nisi cōfiteamur pœnitententes, quod inique gessimus delinquētes. Nā qui seipsum accusat in peccatis suis, hunc diabolus nō habet iterū accusare in die iudicij. Debet em̄ pœnitens diluere pœnitendo quæ fecit, & non iterū reuocare quod fecit. Qui aut̄ abscondit scelera sua, non dirigitur: qui aut̄ confessus fuerit & reliquerit ea, à deo misericordiæ ueniā merebitur aternā. 7 orate pro inuicē vt saluemini. Duo em̄ sunt gr̄a infirmitatis humanæ. i. corporis & animæ. Proinde uero monet Apostolus orare deū om̄ipotentē pro utraq; infirmitate nostra, pro inuicē diuinæ clementiæ remedium postulare, ut & corpus in suo sancto seruitio corroboret, & animam ab æterno liberet supplicio. Multū em̄ ualet deprecatio iusti assidua. Nā negligētes orationes, nec ab ipso hoīe impetrare ualēt q̄d uolūt: multo minus à deo alteri orādo ueniā ualet obtinere, q̄ pro suis etiā peccatis necesse habet suppliciter exorare, & negligenter orat p̄ semetipso. Assidua em̄ debet esse fidelitū deprecatio, si obtinere cupit q̄d petit. Tñ cum pro inimicis nostris nos dñs orare iubet, quāto magis etiam pro amicis & fidelibus nostris? Quia si fideliter oramus, nō pro nobismetipsis tm̄, sed & pro fratribus nostris etiam intēte orare debemus, ut salui esse mereant: quia assiduitas orādi præstat nobis auxiliū in aduersis. Sequit̄: Eli-3. Reg. 17. as hō erat similis nobis passibilis, et orōne orauit ut non plueret super terram, & non pluit annos tres & menses sex. Videbat em̄ iniquitate populi sui quasi tenebris mūdum opertū, cælum pollutum, terrā inquinatam sacrificijs idolorū, accensusq; zelo orauit, ut forte per famem & sterilitatem terræ

conuerterentur ad dñm, & pœnitentiam agerent de peccatis suis. Talibus enim coacti supplicijs, dũ conuerterēt se à uia sua & à prauitatibus suis multis, pœnitentiam agentes, ad misericordiam deum desictebant. Sequitur, **Et rursus orauit, & cœlum dedit pluuiã, et terra dedit fructum suum.** Iusti em̄ uiri dũ temporaliter à domino audiuntur, orantes pro reatu aliorũ, fit hoc in spe & salute: & dũ his pro quibus orãt, temporali remedio subuenitur, prauorum oculi ad suorum pœtõrum confessionē aperiuntur, ita ut pœnitendo & confitendo, remedia suarum percipiant animarum. Et ut terra arida pluuijs irrigata, fructum profert necessarium: ita & istorum dura corda, per compunctiõnē irrigata lachrymarũ & infusiõnē gratiæ dei, quam pœnitendo merētur, fructum etiam postea bonorum proferũt operum. ¶ Si quis autem errauerit ex uobis à ueritate, & conuerterit quis eum, **¶** Ore debet quoniam qui conuerterit fecerit peccatorem ab errore uia: suæ, saluabit animam eius à morte, & operit multitudinem peccatorum, Ista uidelicet & aliorũ, quos per doctrinã suam cõuertit à peccato. Cum uero nobis fratres quilibet nostri peccata sua, tanquã medicis uulnera, quibus urgentur, aperiũt, operã debemus dare, ut quanto citius ad sanitatem, deo autore, perueniãt, ne in peius dissimulara curatione proficiant. Ea autem crimina quorumlibet, si ipsis criminosis cõfiteri nolentibus undecunque claruerint, quæcunquæ non fuerint pœnitentiæ leni medicamẽto sanata, uelut igne piæ increpationis reprehendenda sunt ac curanda. Quod si nec sic quidem æquanimiter sustineris, ac pie increpatis de la processerit in eis, qui diu post

tari & salubriter obiurgati, corrigi noluerint, tanquam putres corporis partes debent ferro excōmunicacionis abscindi: ne sicut caro morbis emortua, si abscissa non fuerit, salutem reliquæ carnis putredinis suæ contagione corrumpit: ita isti qui emendari despiciunt, & in suo morbo persistūt, si moribus deprauatis in sanctorū societate permanferint, eos exemplo suæ perditionis inficiant. Porro illi quorum peccata humanam noticiam latent, nec ab ipsis confessione, nec ab alijs publicata, sicut cōfiteri uel emendare noluerint, deum quem habēt testem, ipsum habituri sunt & ultorem. Et quid eis prodest humanū uitare iudiciū, si cū in malo suo pmāserint, ituri sunt in æternū, deo retribuente, supplicium? Quod si ipsi sibi iudices fiant, & uelut suæ iniquitatis ultores, hic in se uolūtariam pœnā seuerissimæ animaduersionis exerceant, tēporalibus pœnis mutabunt æterna supplicia, & lachrymis ex uera compūctiōe cordis fluentibus restringent æterni ignis incendia, largiente domino nostro Iesu Christo, qui uiuit & regnat in secula seculorum, Amen.

FERIA SECUNDA

post Vocem iucunditatis in litanis maioribus. Lucae XI.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis: Quis uestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte. Et reliqua.

Sciēs dominus Iesus Christus post amissionem liberi arbitrij, nullum bonū à nobis ipsis nos habere posse, non solum ad orandū deuotissimos,